

Եկեղեցասէր եւ Աթոռանուէր կրօնականին առընթեր յատկանշական էին իր մօտ նկարագրի գեղեցիկ եւ փնտռուող գիծեր: Բարի եւ առաքինի եկեղեցական մըն էր, աւանդապահ եւ գործունեայ:

Վախճանման տխուր առիթով Ամենապատիւ Պատրիարք Սրբազան Հայրը մեկնեցաւ Սիւնի և մատուցեց իր վերջին յարգանքը վախճանեալ Հայր Սուրբին: 24 Հոկտեմբերի երեկոյեան, ի ներկայութեան հանգուցեալի ընտանիքին եւ հարազտներուն, տեղի ունեցաւ Հոգեշնորհ Հայր Սուրբի Վերջին Օծման արարողութիւնը: Հոգեւոյս Հայր Սուրբին մարմինը ամփոփուեցաւ Մաքուարի Փարքի հոգեւորականներու յատուկ պանթէոնին մէջ:

Սիւն, յանուն Ս. Աթոռոյս Գահակալ Ամենապատիւ Պատրիարք Սրբազան Հօր, իր ցաւակցութիւնները կը յայտնէ հանգուցեալի պարագաներուն եւ կ'աղօթէ որ Ամենակալը իր լոյսերու մէջ հանգչեցնէ Իր սպասաւորի հոգին:

«Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի»

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՒ ՊԱՏՐԻԱՐԷ ՍՐԲԱԶԱՆ ՀՕՐ ԿՈՂՄԷ ԽՕՍՈՒԱԾ ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆԸ Ի ՍԻՏՆԻ, ԱԽՏՐԱԼԻԱ

«Երանի անոնց՝ որոնք մաքուր են սիրտով, որովհետեւ անոնք զԱստուած պիտի տեսնեն» (Մատթէոս 5:8):

Ի՞նչ է սրտի մաքրութիւնը: Սուրբ Գրքին մէջ սովորաբար «սիրտ» կը նշանակէ անհատին ամբողջ էութիւնը, որ կը ներառէ միտք, կամք եւ զգացումները: Հին Կտակարանին մէջ մաքուր սիրտով անձը այն էր՝ որ սուտ չունէր իր մէջ, եւ այս դաճաղին մէջ հանգչող մեր սիրեցեալ հոգեւոր եղբայրը՝ Հանգուցեալ Հոգշ. Տ. Ռազմիկ Վրդ. Պօղոսեան, եղաւ մին Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան այն բացառիկ, մաքուր եւ արդար սիրտով անդամներէն:

Իբր մարդ արարածներ մենք հաւանաբար չենք դիմագրաւեր միեւնոյն դժուարութիւններն ու խնդիրները, սակայն իբր Աստուծոյ ստեղծածները ենթակայ ենք նոյն ճակատագրին, օր մը մենք բոլորս, ինչպէս հին Եգիպտացիները կ'ըսէին, պիտի անցնինք խաւարի ձորէն: Սակայն եկեղեցւոյ հին հայրերուն համար մահը բարոյական իմաստ մը ունէր: Մենք իբր պարզ արարածներ մեր կարելին կ'ընենք մեր հեղինակութիւնը տարածելու բնութեան վրայ եւ մեր այդ փորձին մէջ շարաշար կը ձախողինք, որովհետեւ մահը կու գայ մեզի յիշեցնելու մեր ոչնչութիւնն ու անկարողութիւնը: Մենք լաւ գիտենք թէ մահը անխուսափելի է, սակայն մարդը երբեք պատրաստ պիտի չըլլայ անոր, որովհետեւ մենք կը սկսինք մեռնիլ ծնած վայրկեանէն իսկ, ուրեմն մահը չէ որ պէտք է ըլլայ մեր գլխաւոր հարցումը - որովհետեւ Հայր Աստուած Մարդուն յաւիտենականութիւն չսոստացաւ - ուրեմն փոխանակ հարցնելու թէ ե՞րբ պիտի մեռնինք կամ ի՞նչպէս պիտի մեռնինք, աւելի ճիշդ պիտի ըլլար հարցնել «Ի՞նչպէս պիտի ապրինք»։ Կեանքը, ապրիլը պէտք է ըլլայ մեր գլխաւոր ու միակ հարցումը:

Սովորաբար մարդիկ մահուան մասին կը մտածեն եւ կը խօսին իբր վերացական, ոչ իրական բանի մը: Սակայն երբ գտնուինք սիրելիի մը դաճաղին առջեւ, մահը յանկարծ բոլորիս համար կը դառնայ իրական եւ շօշափելի: Եւ այսօր, մղուած սրբազան միակ պարտականութենէ մը, հաւաքուած ենք հոս տալու մեր սիրոյ եւ յարգանքի

տուրքը Ռազմիկ Հայր Սուրբին, Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան ամենատարեց անդամին, որ իր աշնան տարիքի քաղցրագոյն պտուղները նուիրեց Ս. Աթոռին՝ անդամակցելով Երուսաղէմի Պատրիարքութեան: Պարզ ու բարի հոգիի տէր անհատ մը, որ լաւ գիտէր զատել չարը՝ բարիէն եւ ժխտականը՝ դրականէն: Անշուշտ չափազանց ցաւալի է տեսնել սիրելի մը, որ կը բաժնուի այս կեանքէն եւ իր սիրելիներէն սակայն դժբախտաբար այս մէկը կեանքի միակ եւ անխուսափելի իրականութիւնն է, եւ մահն ու թաղման այս տխուր արարողութիւնը կու գան մեզ մեզմ կերպով դնելու շատ սիրելի Հայր Ռազմիկի այս աշխարհէն յաւիտենական բաժանման իրականութեան առաջ, որ միաժամանակ վերագարձն է դէպի իր յաւիտենական տունը, դէպի իր Արարիչը՝ Աստուած:

Հայր Ռազմիկի կեանքի նաւը նաւարկեց ամբողջ 91 տարիներ: Ան հաղորդական ու համեստ անձ մը եղաւ միշտ, մէկը՝ որ կեանքէն շատ մեծ ակնկալութիւններ չունեցաւ, երբեք իր մասին չէր խօսեր ու չէր գանգատեր, բան մը որ այլեւս առաքինութիւն դարձած էր իր մէջ: Տարիներով ան ծառայեց Ս. Աթոռին իբր Աւագ թարգման ու միաժամանակ Աւագ Շաբաթ օրերուն իբր Լուսահան: Ապա տարիներով եղաւ Բեթղէհէմի Ծննդեան Ս. Տաճարի Տեսուչը, վայելելով քոյր յարանուանութիւններու տեսուչներուն ու տեղական իշխանութեանց յարգանքը:

Տարիներ առաջ Գանատական թերթ մը իր էջերէն մէկուն մէջ մրցոյթ մը յայտարարած էր, նիւթ ունենալով. «Ո՞վ է մարդուն իրաւ բարեկամը»: Խմբագրութիւնը կարգ մը պատասխաններուն մէջէն ընտրած էր հետեւեալը. «Մարդուն իրա՛ւ բարեկամը այն է, որ անոր կեանքի ամենագոյնար պահուն երբ ուրիշներ դուրս կու գան իր կեանքէն, ան կը մտնէ...»: Եւ իմ պարագայիս եւս, սիրելի Հայր Ռազմիկ եղաւ այն իրա՛ւ ու հարազատ բարեկամն ու եղբայրը, որ հակառակ իր առողջական փխրուն վիճակին, գերադասելով շահերը Ս. Աթոռին Աւատրալիայէն Երուսաղէմ այդ յոգնեցուցիչ ու երկար ճամբորդութիւնը յանձն առնելով, իմ դժուարին ու նեղ օրերուս ներս մտաւ կեանքէս, երբ անդին երբեմնի բարեկամ կարծուածներ դուրս կու գային անկէ:

Այժմ երբ հաւաքուած ենք մեզմէ յաւէտ բաժնուած Ռազմիկ Հայր Սուրբի դագաղին շուրջ, բոլոր հարազատները, բարեկամներն ու անոնք որոնք ձեռով մը ծանօթ էին ու կապուած իրեն եւ վայելած անոր անձին մտերմութիւնն ու ջերմութիւնը թող սիրով յիշեն զինք:

Շատ սիրելի Ստեփան, Թորոս, Գէորգ եւ Արշալոյս, ձեր ընտանիքներուն հետ՝ Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան ընտանիքն ու անոր անդամները եւս կը կորսնցնեն անբիծ ու բարի եղբայր մը, որուն նախանձախնդրութիւնն ու սէրը Երուսաղէմի Պատրիարքութեան հանդէպ հորիզոններ ընդգրկելու չափ անսահման էր: Ի բոլոր սրտէ կ'աղօթեմ Բարձրեալն Աստուծոյ, որ իր երկնային լոյսերուն մէջ հանգչեցնէ մեր սիրելի հանգուցեալ եղբօր՝ Ռազմիկ Վարդապետ Պօղոսեանի հոգին, զինք դասելով իր արդարներուն կարգին, եւ իր սիրելիներուն պարգեւելով Սուրբ Հոգիի մխիթարութիւնը, ամէն:

Հոկտեմբեր 25, 2018